

**LĪGUMS STARP LATVIJAS UN BEĻĢIJAS KOMPETENTĀM IESTĀDĒM PAR
SAVSTARPĒJO ADMINISTRATĪVO PALĪDZĪBU
ATTIECĪBĀ UZ NODOKĻIEM, AR KURIEM TIEK APLIKTI IENĀKUMI**

Pamatojoties uz

- 1977. gada 19.decembra Eiropas Savienības Padomes direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo palīdzību tiešo nodokļu un apdrošināšanas prēmiju aplikšanas ar nodokļiem jomā, ar grozījumiem, turpmāk līguma tekstā "Direktīva, un
- 1999. gada 21.aprīlī parakstītās Latvijas Republikas un Beļģijas Karalistes konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem 26.pantu, turpmāk līguma tekstā "Konvencija",

†

kā arī ņemot vērā abu pušu vēlēšanos vairost un sekmēt savstarpējo palīdzību, Latvijas un Beļģijas kompetentās iestādes vienojas par līguma noteikumiem attiecībā uz tālāk norādīto:

- informācijas apmaiņa,
- vienlaicīgas nodokļu pārbaudes,
- vienas valsts nodokļu ierēdņu klātbūtne otras valsts teritorijā.

I. INFORMĀCIJAS APMAINA PĒC PIEPRASĪJUMA

Kompetentās iestādes uzņemas saistības piemērot savu varu un pilnvaras visliberālākajā iespējamajā veidā, ieviešot Direktīvu un Konvencijas 26.pantu. Tām pēc pieprasījuma jāsniedz informācija cik ātri vien iespējams.

II. AUTOMĀTISKA INFORMĀCIJAS APMAINA

Kompetentajām iestādēm bez iepriekšēja pieprasījuma jānodrošina regulāra informācijas apmaiņa par tālāk norādīto:

1. peļņa no uzņēmējdarbības (uzņēmēja peļņa) saskaņā ar Konvencijas 7.pantu,
2. ienākumi no profesionāliem pakalpojumiem un citām neatkarīgām aktivitātēm saskaņā ar Konvencijas 14.pantu,
3. atalgojums, alga un cita līdzīga atlīdzība, atkarībā no apstākļiem, saskaņā ar Konvencijas 15.pantu un 19.pantu;
4. direktoru atalgojums, dalības maksas un citi līdzīgi maksājumi saskaņā ar Konvencijas 16.punktu,
5. mākslinieku un sportistu ienākumi saskaņā ar Konvencijas 17.pantu,
6. pensijas, cita līdzīga atlīdzība, ilgstoši, regulāri pabalsti, alimenti, kapitāls, apdrošināšanas līgumu laušanas gadījumos izmaksātās summas un summas, kas izmaksātas no apdrošināšanas slimības gadījumiem (tas ir, kompensācijas, ilgstoši pabalsti, kas kompensē aroda ienākumu zudumu sakarā ar bezdarbu, slimību, negadījumu vai citiem analogiem apstākļiem), atkarībā no apstākļiem saskaņā ar Konvencijas 18.pantu, 19.pantu vai 22.pantu,
7. honorāri, komisijas nauda, starpniecības maksa, peļņa, atalgojums un cita veida atlīdzība, kas tiek maksāta fiziskām un juridiskām personām,
8. informācija (novērtējuma paziņojums vai akts par aprēķinu) attiecībā uz iedzīvotāju ienākumu nodokli, ko viena valsts piedzen no citas valsts pavalstniekiem.

Šajā sadaļā minētā informācija iespēju robežās ir jānosūta atbilstoši OECD standarta magnētiskajam formātam, automatiskai apmaiņai, vai jebkādā modernizētā OECD Padomes ieteiktā formātā. Šī informācija, ja iespējams, ietver pagaidu iedzīvotāju nodokļu maksātāja identifikācijas kodu, kuru tiem piešķīrusi to dzīvesvietas valsts.

Informācija attiecībā uz konkrēto kalendāro gadu vai laika periodu ir cik vien ātri iespējams jānosūta pēc šī gada vai perioda beigām.

III. SPONTĀNA INFORMĀCIJAS APMAINA

Vienas valsts kompetentajai iestādei bez iepriekšēja pieprasījuma jānosūta otras valsts kompetentajai iestādei savas nodokļu administrācijas identificētā informācija, kura attiecas uz Direktīvas 1.panta 1.punktu un Konvencijas 26.pantu.

Šī spontānā apmaiņa it īpaši ietver šādus aspektus, bet ar tiem neaprobežojas:

1. situācijas, kuras attiecas uz Direktīvas 4.panta 1.punktu,
2. personu pārcelšanās uz dzīvi no vienas valsts uz otru valsti,
3. novērtējuma paziņojumi vai aprēķina akti attiecībā uz ienākumu nodokli, ko viena valsts piedzen no privātpersonām, kas ir šīs valsts pavalstnieki, kuri gūst ienākumus otrā valstī, kurā šie ienākumi ir aplikti ar nodokļiem,
4. informācija attiecībā uz nekustamo īpašumu, kurš attiecas Konvencijas 6.punktu, un no šāda īpašuma gūtiem ienākumiem,
5. informācija attiecībā uz kapitāla pieaugumu, kas attiecas uz Konvencijas 13.pantu.

IV. VIENLAICĪGAS NODOKĻU PĀRBAUDES

A. Definīcija

Šī līguma izpratnē termins "vienlaicīga nodokļu pārbaude" nozīmē pārbaudi, kuru saskaņā ar līgumu veic abas dalībvalstis, lai vienlaicīgi un neatkarīgi katra savā teritorijā pārbaudītu viena vai vairāku nodokļu maksātāju nodokļu lietas, kurās tās ir kopīgi vai savstarpēji ieinteresētas, ar nolūku veikt jebkādas šādā veidā iegūtas būtiski svarīgas informācijas apmaiņu.

Jebkāda informācijas apmaiņa, kas rodas šādas vienlaicīgas pārbaudes rezultātā, neatkarīgi no tā, vai apmaiņa notikusi pēc pieprasījuma vai spontāni, jārealizē ar kompetento iestāžu starpniecību.

B. Mērķi

Vienlaicīgas nodokļu pārbaudes mērķi, cita starpā, ir šādi:

1. noteikt nodokļu maksātāja pareizās saistības gadījumos, kad:
  - a) izmaksas tiek sadalītas vai uzliktas un peļņa tiek sadalīta starp nodokļu maksātājiem dažādās nodokļu jurisdikcijās vai vispārīgāk gadījumos, kad tiek ietverti transfertcenu jautājumi,

- b) tiek identificēta izvairīšanās no nodokļu maksāšanas vai šādas izvairīšanās paņēmieni vai modeļi, kas ietver "saturs pret formu darījumus", kontrolētas finansēšanas shēmas, cenu manipulācijas, izmaksu sadalījumu vai pazeminātu nodokļu zonas,
- c) tiek identificēti nedeklarēti ienākumi, naudas atmazgāšana un korupcijas gadījumi, kukuļi vai citi nelikumīgi maksājumi, utt.,
- d) tiek identificēti darījumi ar pazeminātu nodokļu zonām vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas shēmas, kuras ietver pazeminātu nodokļu zonas.

2. sekmēt informācijas apmaiņu par tālāk norādīto:

- a) starptautiskas uzņēmējdarbības pieredze, komplicēti darījumi, nodokļu pārbaudes jautājumi un prasību nepildīšanas tendences, kas var būt raksturīgas nozarei vai nozaru grupai,
- b) izmaksu sadalīšanas pasākumi,
- c) peļņas sadalīšanas metodes speciālajās jomās, tādās kā globālā tirdzniecība, un jauni finanšu līdzekļi.

Vienlaicīgā pārbaude nekādā gadījumā nedrīkst aizstāt savstarpējās vienošanās kārtību, ko paredz Konvencijas 25.pants.

C. Gadījumu atlases un pārbaudes kārtība

Atlases procedūrām ir jābūt šādām:

1. Katras valsts kompetentajai iestādei ir neatkarīgi jāidentificē tie nodokļu maksātāji, kurus attiecīgā valsts ir iecerējusi ierosināt vienlaicīgai pārbaudei.
2. Katras valsts kompetentajai iestādei ir jāinformē otras valsts kompetentā iestāde par savu potenciālo gadījumu izvēli vienlaicīgām nodokļu pārbaudēm, kurām tā izmantoja zemāk raksturotos atlases kritērijus. Tai ir pēc iespējas jāizskaidro, kāpēc tā ir izvēlējusies šos gadījumus, un ir jānodrošina informācija, kura vedinājusi uz tās priekšlikumiem, kopā ar jebkādu citu būtisku informāciju, kā arī ierobežojuma noteikumiem, kuri piemērojami vienlaicīgām pārbaudēm ierosinātiem gadījumiem.
3. Katrai kompetentajai iestādei ir jānosaka, vai tā vēlas piedalīties konkrētā vienlaicīgā pārbaudē.
4. Kompetentajai iestādei, kura lūgta piedalīties vienlaicīgā pārbaudē, jāapsver informācija kopā ar informāciju no saviem avotiem un rakstiski jāapstiprina otras valsts kompetentajai iestādei sava piekrišana vai atteikums uzņemties šo pārbaudi (minot iesaistītos nodokļu maksātājus, nodokļus un taksācijas gadus).

Pirms apstiprinājuma izdarīšanas kompetentajai iestādei ir jāmēģina iegūt jebkāda informācija, kas nepieciešama lēmuma pieņemšanai, vai nu saskaņā ar savas valsts likumiem vai saskaņā ar Direktīvas vai Konvencijas 26.panta noteikumiem.

Tai ir jānorīko pārstāvis, kas būs funkcionāli atbildīgs par pārbaudes vadīšanu un koordinēšanu.

Arī priekšlikumu izteikušajai kompetentajai iestādei ir rakstiski jānorāda nozīmētais pārstāvis.

Pēc tam kompetentās iestādes var savstarpēji iesniegt lūgumus informācijas apmaiņai un savstarpēji nodrošināt informāciju spontāni, saskaņā ar Konvenciju vai Direktīvu.

5. Kompetento iestāžu nozīmētajiem pārstāvjiem jā rūpējas par vienlaicīgo pārbažu praktiskajiem aspektiem (sākuma datums, kalendārs / kārtība, pārbaudāmie laika periodi). Ja nepieciešams, vienas valsts nodokļu ierēdņiem var tik atļauta uzturēšanās otrā valstī.
6. Atlases priekšnoteikums un būtisks nosacījums ir, ka taksācijas gadiem ir jābūt atvērtiem pārbaudei abās valstīs.

D. Gadījumu atlases kritēriji

Jebkurā vienlaicīgai pārbaudei atlasītajā gadījumā aktivitātēs abās valstīs parasti tiks iesaistīts(i) nodokļu maksātājs(i), vai nu ar saistīto uzņēmumu vai pastāvīgu nodibinājumu starpniecību. Faktoru kopumā, kuri jāņem vērā lai noteiktu, vai gadījums tiek atlasīts vienlaicīgai pārbaudei, citu starpā var ietilpt šādi faktori:

1. aktivitāšu nozīmīgums vispasaules mērogā,
2. darījumu apjoms grupas ietvaros,
3. norāde par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas,
4. norāde par būtisku nodokļu normatīvo aktu prasību nepildīšanu vienā vai abās valstīs,
5. norāde par manipulēšanu ar transfertcenām, nodarot potenciālu kaitējumu vienā vai abās valstīs,
6. norāde par citu starptautisko nodokļu veidu plānošanu, kas veiksmes gadījumā var ģenerēt papildus nodokļu ieņēmumus vienā vai abās valstīs,
7. norāde, ka nodokļu maksātāja vai saistīto nodokļu maksātāju ekonomiskā darbība zināmā laika periodā ir ievērojami sliktāka nekā iepriekš paredzot varētu sagaidīt, piemēram:

- a) ekonomiskā darbība neatspoguļo atbilstīgo peļņu, izvērtējot to salīdzinājumā ar pārdošanas ieņēmumiem, kopējiem aktīviem, utt.,
  - b) gadījumi, kad nodokļu maksātājs konsekventi uzrāda zaudējumus, it īpaši ilglaicīgus zaudējumus.
8. gadījumi, kad nodokļu maksātājs neatkarīgi no peļņitspējas / rentabilitātes maksāja nelielus nodokļus vai vispār nemaksāja nodokļus attiecīgajā periodā,
9. tādu darījumu esamība, kuros iesaistītas zemu nodokļu zonas,
10. situācijas, kad kompetentās iestādes apsver, ka šāda pārbaude ir nodokļu administrāciju interesēs, lai veicinātu pakļaušanos starptautisko nodokļu prasībām.

E. Personāls

Pārbaudes jāveic atsevišķi, katras valsts nacionālās likumdošanas un prakses ietvaros katras valsts nodokļu administrāciju ierēdņiem, kuri piemēro pieejamos informācijas apmaiņas noteikumus. Savstarpējai personāla apmaiņai nav jānotiek, bet nodokļu ierēdņu, kuri ir vienas valsts kompetento iestāžu pārstāvji, klātbūtni otrā valstī var attaisnot pārbaudes efektivitātes nolūkam.

Abu administrāciju nozīmētajiem pārstāvjiem jāsaazinās vienīgi ar kompetentu iestāžu starpniecību.

Kompetentās iestādes var izlemt, ka pārstāvji ir pilnvaroti rīkoties kā savas valsts kompetentās iestādes pilnvarotie pārstāvji / aģenti. Šis pilnvarojums dos iespēju šiem pārstāvjiem savstarpēji sazināties tiešā ceļā, kā arī pa telefonu, faksu vai e-pastu, tieši konsultējoties savā starpā. Jebkāda sniegtā informācija ir jāapstiprina ar vēstuli, ar kompetentu iestāžu starpniecību.

F. Vienlaicīgu nodokļu pārbauzu plānošana

Pirms nodokļu pārbaudes uzsākšanas par lietu atbildīgajiem nodokļu ierēdņiem kopā ar saviem kolēģiem no otras valsts ir jāapsver katras valsts pārbauzu plāni, iespējamie jautājumi izstrādei, kā arī plānotie datumi. Var būt lietderīgi noturēt koordinēšanas sanāksmes, lai plānotu un rūpīgi sekotu vienlaicīgas nodokļu pārbaudes progresam. Tomēr, nekādā gadījumā starp abām valstīm netiek atļauta savstarpēja oficiālo nodokļu pārbauzu plānu apmaiņa.

G. Vienlaicīgu nodokļu pārbauzu vadīšana

Vienlaicīgai nodokļu pārbaudei ir nepieciešams, lai katras valsts nodokļu administrāciju ierēdņi sadarbotos un vienlaicīgi, bet neatkarīgi pārbaudītu savā jurisdikcijā esošo nodokļu maksātāju stāvokli. Tiem ir maksimāli jācenšas sinhronizēt savu darba grafiku.

H. Vienlaicīgas pārbaudes pārtraukšana

Ja viena no divām valstīm nolemj, ka lietas vienlaicīgas pārbaudes turpināšana vairs nedod nekādu labumu, tā var informēt otru valsti par savu atsaukumu.

I. Vienlaicīgas nodokļu pārbaudes pabeigšana

Vienlaicīga nodokļu pārbaude jāpabeidz pēc saskaņošanas un konsultācijām starp abu valstu kompetentām iestādēm. Jautājumi attiecībā uz dubulto aplikšanu ar nodokļiem, kuri tika ierosināti pārbaudes laikā, traktējami saskaņā ar Konvencijas 25.pantā noteikto savstarpējās vienošanās procedūru vai 1990. gada 23.jūlija Konvencijas par dubultās aplikšanas ar nodokļiem novēršanu sakarā ar saistīto uzņēmumu peļņas koriģēšanu (90/436/EEK) ietvaros.

V. VIENAS VALSTS NODOKĻU IERĒDŅU KLĀTBŪTNE OTRAS VALSTS TERITORIJĀ

Kā nosaka tālāk minētie noteikumi, vienas valsts nodokļu administrācijas ierēdņi drīkst būt klāt otras valsts teritorijā, lai iegūtu jebkādu informāciju, kas noderīga vienas vai abu valstu ienākumu un kapitāla nodokļa noteikšanā.

A. Lūgums atļaut vienas valsts nodokļu ierēdņiem būt klāt pārbaudes laikā otras valsts teritorijā, ir iesniedzams īpašos gadījumos. Tajos it īpaši ietilpst:

1. gadījumi, kuros ir būtiskas starpvalstu pārkāpumu vai krāpšanās pazīmes vienā vai abās valstīs,
2. sarežģīti gadījumi, kas padara nodokļu ierēdņu klātbūtni vēlamu,
3. gadījumi, kad pastāv risks, ka tiks pārsniegts laika limits un kad nodokļu ierēdņu klātbūtne var paātrināt pārbaudi,
4. kopīgas pārbaudes divpusējo vai daudzpusējo pārbaucību ietvaros.

B. Kompetentās iestādes var atļaut vienas valsts nodokļu ierēdņu klātbūtni otras valsts teritorijā gadījumos, kuri nav minēti iepriekšminētajā A punktā.

C. Pamatojoties uz savstarpīgumu valsts var atļaut līdzīgos gadījumos otras valsts nodokļu ierēdņu klātbūtni tās teritorijā.

D. Lūgumam par valsts nodokļu ierēdņu klātbūtni otras valsts teritorijā jābūt pamatotam, jābūt iesniegtam rakstveidā, un jāattiecas uz konkrētu pārbaudi. Tajā jānorāda visi lūguma iesniedzējas valsts veiktie soļi, lai iegūtu nepieciešamo informāciju.

Lūgumu saņēmušās valsts kompetentajai iestādei jāpieņem lēmums vēlākais trīs mēnešu laikā sākot no lūguma saņemšanas datuma, Ārkārtas gadījumos, kuriem jābūt labi pamatotiem, lēmums jāpieņem viena mēneša laikā.

Ja lūgums tiek apmierināts, lūguma saņēmējas valsts kompetentajai iestādei ir maksimāli ātri jāpaziņo lūguma iesniedzējas valsts kompetentajai iestādei pārbaudes laiks un vieta, kā arī tās nodokļu iestādes vai ierēdņa identitāte, kura nozīmēta veikt pārbaudi.

- E. Pārbaude jāveic nodokļu ierēdņiem no lūguma saņēmējas valsts. Viesierēdņiem jābūt pilnvarotiem būt klāt tajās pārbaudes daļās, kas var būt interesantas lūgumu izteikušās valsts pārbaudei. Viesierēdņiem jāievēro lūguma saņēmējas valsts likumdošanas prasības.
- F. Viesierēdņi drīkst pēc pieprasījuma pārbaudīt rēķinus / kontus, dokumentus, kā arī citus informācijas un datu nesējus, kas pārbaudes ietvaros var šķist interesanti. Kā nosaka tās valsts likumdošanas prasības, kuras teritorijā notiek pārbaude, viesierēdņiem pēc pieprasījuma tiek nodrošināta iepriekšminēto datu un informācijas kopija un/vai fotokopija.

Lūguma nosūtītāja valsts nedrīkst lietot datus un informāciju, kas iegūta citā valstī veiktas pārbaudes rezultātā pirms to nodrošina ar kompetentu iestāžu starpniecību.

- G. Tās valsts nodokļu ierēdņiem, kuriem jābūt klāt otras valsts teritorijā, ir jābūt rakstiski precīzi norīkotiem tieši šim mērķim, un viņu rīcībā ir jābūt oficiālam pilnvarojumam, kas norāda, ka viņi rīkojas savas valsts vārdā. Jebkurā gadījumā ierēdņiem ir jāspēj pierādīt, ka viņi ir valsts ierēdņi, ar pilnvaru vai citu apliecinājumu palīdzību, kurus izsniegusi iestāde, kuru viņi pārstāv.

VI. DAŽĀDI NOTEIKUMI

- A. Kompetentās iestādes vienojas, ka savstarpīgums ir savstarpējas palīdzības pamata aspekts, un uzņemas saistības uzturēt sadarbības garu informācijas apmaiņas jomā, Direktīvas un Konvencijas 26.panta objekts, lai nodrošinātu piemērošanu, kas būtu saskaņā ar savstarpīguma principu.
- B. Uz slepenību un informācijas apmaiņas robežām attiecas Konvencijas un Direktīvas noteikumi.
- C. Ja tiek konstatēts, ka līgumslēdzējas valsts sniegtā informācija ir kļūdaina vai nepilnīga, šīs valsts kompetentajām iestādēm ir cik ātri vien iespējams jāsažinās par šo tematu ar otras valsts kompetentajām iestādēm.
- D. Informācijas saņēmējai valstij katru reizi jāsniedz atbilde:
- tas šķiet svarīgi valstij, kas nosūtīja informāciju, un
  - informācija bija noderīga valstij, kas informāciju saņēma.

- E. Ja vien kompetentās iestādes nav vienojušās citādi, parastās izmaksas, kas radušās sniedzot palīdzību, jāsedz līguma saņēmējai valstij. Papildus izmaksas jāsedz pretendējošajai valstij, saskaņā ar abu valstu kompetento iestāžu iepriekšēju vienošanos.
- F. Informācijas pieprasījumi un atbildes jā sastāda angļu valodā vai kādā citā valodā, par ko abpusēji vienojušās Līgumslēdzēju pušu kompetentās iestādes.
- G. Abu valstu kompetentās iestādes atļauj, saskaņā ar Direktīvas 7. panta 3.punktu, vienai valstij izmantot otras valsts sniegto informāciju mērķiem, kas atšķiras no Direktīvas 7. panta 1. punktā minētajiem, ja saskaņā ar informētājas valsts likumdošanu informācija var tikt izmantota līdzīgos apstākļos šajā valstī. Kompetentajām iestādēm ir savstarpēji jāinformē vienai otru par attiecīgo likumdošanu šajā lietā.
- H. Šī līguma piemērošanai kompetentās iestādes ir tās, kuras minētas Direktīvas 1. panta 5. punktā un Konvencijas 3. panta 1. punkta h) apakšpunktā. Šīm kompetentajām iestādēm jāinformē vienai otru par dienestiem, kuriem informācija jāsaņem.
- I. Šis līgums stājas spēkā līdz ar tā parakstīšanas datumu. Tas sākotnēji jāpiemēro informācijas apmaiņai attiecībā uz 2007. gadu.

Šis līgums publicējams Official Gazette ("Moniteur Belge") un laikrakstā "Latvijas Vēstnesis"

Līgums sastādīts divos eksemplāros, angļu valodā.

Rīgā, ...

Briselē, ...

Latvijas vārdā:

Beļģijas vārdā:

Valsts ieņēmumu dienesta vārdā:

Federālā valsts finanšu dienesta vārdā:

Nelija JEZDAKOVA
 Ģenerāldirektora pirmā vietiece
 Valsts nodokļu pārvaldes direktore

Paul NECKEBROECK
 Ģenerāladministrators vietnieks

.....

.....